

Bruxelles, 30 noiembrie 2017
(OR. en)

15201/17

**Dosar interinstituțional:
2016/0359 (COD)**

JAI 1136
JUSTCIV 281
EJUSTICE 152
ECOFIN 1065
COMPET 838
EMPL 595
SOC 779
CODEC 1966

NOTĂ

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Consiliu
Nr. doc. ant.:	9316/17
Nr. doc. Csie:	14875/16
Subiect:	Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind cadrele de restructurare preventivă, a doua șansă și măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie și de modificare a Directivei 2012/30/UE - Dezbateri de orientare

I. INTRODUCERE

La 8-9 iunie 2017, Consiliul Justiție și Afaceri Interne („Consiliul”) a desfășurat o primă dezbateri de orientare cu privire la propunerea de directivă și, cu această ocazie, a aprobat o serie de principii referitoare la unele aspecte esențiale pentru lucrările viitoare¹.

¹ A se vedea documentul 9316/17 JUSTCIV 112 EJUSTICE 65 ECOFIN 418 COMPET 415 EMPL 312 SOC 398 CODEC 833.

Având în vedere discuțiile care au avut loc în cadrul grupului de lucru începând cu luna iulie 2017, Președinția consideră că este necesar să aibă loc o dezbatere de orientare în cadrul Consiliului pentru a înainta în continuare în cadrul grupului de lucru. În partea a II-a a prezentei note sunt prezentate principiile de bază și aspectele care necesită un anumit grad de orientare politică. Anexa la prezenta notă oferă mai multe informații de context cu privire la aceste principii de bază.

II. PRINCIPII DE BAZĂ ȘI ORIENTĂRI POLITICE PENTRU LUCRĂRILE VIITOARE

A. Viabilitatea debitorului

Consiliul este invitat să dezbată dacă este sau nu de acord cu extinderea flexibilității de care dispun statele membre, dându-le posibilitatea de a introduce sau de a menține un test de viabilitate în temeiul legislației naționale, cu condiția ca evaluarea să aibă scopul de a exclude debitorii care nu au perspective de viabilitate și să poată fi efectuată fără efecte negative în ceea ce privește activele debitorului.

Justificare

Discuțiile la nivel tehnic au arătat că punctele de vedere cu privire la viabilitatea debitorului sunt destul de divergente. Unele state membre sunt de părere că a acorda debitorilor neviabili acces la un cadru de restructurare preventivă sau la suspendarea cererilor individuale de executare silită ar avea un efect negativ asupra activelor debitorului, punând astfel în pericol interesele creditorilor. Alte state membre consideră că acordarea accesului necondiționat la cadrul de restructurare preventivă sau la suspendarea cererilor individuale de executare silită în toate situațiile ar stimula debitorul să încerce să-și redreseze afacerea într-o etapă timpurie. Președinția consideră că linia directoare propusă ar putea, prin urmare, să folosească drept compromis potențial între punctele de vedere divergente. Mențiunea „fără efecte negative în ceea ce privește activele debitorului” nu exclude posibilitatea de a solicita debitorului să-și dovedească viabilitatea pe propria cheltuială.

B. Impunerea unui plan de restructurare în ciuda disidenței creditorilor din mai multe clase

Consiliul este invitat să ajungă la un acord cu privire la principiul conform căruia, în cazul în care există mai mult de o clasă de părți afectate care participă la adoptarea planului de restructurare și nu se obține majoritatea necesară în una sau mai multe clase de părți afectate care votează, planul de restructurare poate fi totuși confirmat de către o autoritate judiciară sau administrativă, cu condiția să fie îndeplinite cerințele pentru această impunere a unui plan de restructurare în ciuda disidenței creditorilor din mai multe clase, astfel cum vor fi fost convenite în cadrul unor viitoare discuții la nivel tehnic. Acest principiu nu aduce atingere rezultatului viitoarelor discuții la nivel tehnic privind împărțirea în clase.

Justificare

O majoritate a statelor membre recunoaște necesitatea unui mecanism care să permită confirmarea unui plan de restructurare de către o autoritate judiciară sau administrativă chiar și în cazul în care există clase disidente de votanți, respectiv atunci când planul de restructurare nu este sprijinit de majoritatea necesară în una sau mai multe clase de părți afectate, cu condiția îndeplinirii anumitor condiții. În același timp, unele state membre au o abordare prudentă față de un astfel de mecanism, întrucât este nou și necunoscut în sistemele lor juridice. Pentru a face să avanseze lucrările la nivel tehnic, Președinția are nevoie, prin urmare, de orientare cu privire la acceptabilitatea principiului propus ca bază pentru lucrările viitoare.

C. A doua șansă pentru întreprinzătorii onești

Consiliul este invitat să dezbată dacă este sau nu de acord că ar trebui să existe o perioadă armonizată premergătoare remiterii datoriei, de până la trei ani, care să facă obiectul unor limitări în cazurile în care se apreciază că o astfel de remitere de datorie sau o astfel de perioadă premergătoare remiterii datoriei nu este adecvată.

Justificare

În general, statele membre sprijină principiul de a acorda întreprinzătorilor onești o a doua șansă prin acordarea unei remiteri complete de datorie și anularea oricărei interdicții legate de insolvența debitorului după o perioadă maximă de timp. Acest principiu este însă condiționat de prevederea unor garanții și a unor limitări suficiente acolo unde este cazul.

III. CONCLUZIE

Președinția invită Consiliul (Justiție și Afaceri Interne) să desfășoare o dezbatere de orientare cu privire la principiile enunțate în partea a II-a a prezentei note ca orientări generale pentru lucrările viitoare privind propunerea de directivă.

INFORMAȚII DE CONTEXT***A. Viabilitatea debitorului***

Directiva propusă introduce pentru statele membre obligația de a se asigura că, atunci când există probabilitatea insolvenței, debitorii au acces la un cadru de restructurare preventivă care le permite să își restructureze datoriile sau activitatea și să beneficieze de o suspendare a cererilor individuale de executare silită dacă și în măsura în care o astfel de suspendare este necesară pentru a sprijini negocierea unui plan de restructurare. Dezbaterile care au avut loc până în prezent în cadrul grupului de lucru au demonstrat că există un sprijin amplu pentru abordarea de a oferi debitorilor accesul la un astfel de cadru și la suspendarea cererilor individuale de executare silită ca instrument care să contribuie la salvarea lor de la colapsul financiar.

Cu toate acestea, unele state membre au exprimat îngrijorarea că a acorda debitorilor neviabili acces la un cadru de restructurare preventivă sau la suspendarea cererilor individuale de executare silită ar putea avea un efect negativ asupra activelor restante ale debitorului, punând astfel în pericol interesele creditorilor. În consecință, aceste state membre susțin că ar trebui introdus un test al viabilității debitorului drept condiție prealabilă pentru acordarea accesului la cadrul de restructurare preventivă sau pentru acordarea unei suspendări a cererilor individuale de executare silită, pentru a se asigura echilibrul între interesele debitorului și cele ale creditorilor.

În același timp, alte state membre sunt în favoarea acordării accesului necondiționat la cadrul de restructurare preventivă sau la suspendarea cererilor individuale de executare silită, pentru a stimula debitorul să încerce să-și redreseze afacerea într-o etapă timpurie.

S-ar putea ajunge la un compromis între aceste două sisteme prin a se acorda statelor membre opțiunea de a introduce sau de a menține în vigoare un test de viabilitate în temeiul legislației naționale, cu condiția ca evaluarea viabilității debitorului să poată fi efectuată fără efecte negative asupra activelor acestuia.

B. Mecanismul de impunere a unui plan de restructurare în ciuda disidenței creditorilor din mai multe clase

În conformitate cu propunerea de directivă, ar trebui să se considere întotdeauna că un plan de restructurare este adoptat sau confirmat dacă este susținut de majoritatea necesară a părților afectate din fiecare clasă. Mecanismul de impunere a unui plan de restructurare în ciuda disidenței creditorilor din mai multe clase poate fi utilizat în cazul în care un plan de restructurare nu este sprijinit de majoritatea necesară din fiecare clasă de părți afectate, ceea ce duce la o clasă de votanți disidentă.

Mecanismul de impunere a unui plan de restructurare în ciuda disidenței creditorilor din mai multe clase face obiectul unor cerințe minime armonizate pentru a se asigura o protecție adecvată a drepturilor părților implicate. Aceasta înseamnă că planul propus trebuie să fie sprijinit de cel puțin o clasă de creditori afectați și să nu prejudicieze în mod abuziv clasele de votanți disidente. Statele membre au opțiunea de a mări numărul minim necesar de clase care să sprijine planul. În cazul impunerii unui plan de restructurare în ciuda disidenței creditorilor din mai multe clase, acesta trebuie întotdeauna să fie confirmat de o autoritate judiciară sau administrativă.

Principiul impunerii unui plan de restructurare în ciuda disidenței creditorilor din mai multe clase completează posibilitatea unei restructurări de succes prin limitarea posibilității ca părțile afectate care nu au un interes în restructurare să blocheze planul. Statele membre recunosc, în general, necesitatea unui astfel de mecanism, însă mai multe delegații pun sub semnul întrebării propunerea de înscriere între cerințe a unei reguli de prioritate absolută. În plus, deși există state membre care dispun deja de mecanismul propus în sistemele naționale, pentru alte state membre conceptul este nou.

În pofida faptului că principiul pare să se bucure de sprijin în rândul statelor membre, propunerea de directivă conține aspecte noi și necunoscute pentru unele din acestea. În cazul în care un asemenea principiu este introdus la nivelul UE, este nevoie de mai multă flexibilitate pentru a permite statelor membre să integreze principiul în mod corespunzător în legislația națională.

Nivelul și conținutul normelor minime armonizate cu privire la adoptarea și confirmarea planurilor de restructurare ar trebui discutate în continuare la nivel tehnic, iar lucrările tehnice ar trebui să se concentreze, printre altele, asupra împărțirii pe clase și asupra cerințelor aplicabile în cazul impunerii unui plan de restructurare în ciuda disidenței creditorilor din mai multe clase (inclusiv a naturii acestor cerințe).

C. A doua șansă pentru întreprinzătorii onești

Unul dintre obiectivele centrale ale propunerii de directivă este de a îmbunătăți posibilitatea unei a doua șanse pentru întreprinzători în UE. În acest sens, propunerea de directivă introduce pentru statele membre obligația de a oferi întreprinzătorilor aflați în insolvență posibilitatea de a obține o remitere completă a datoriilor într-un termen definit prin legislația națională, care nu poate să depășească trei ani. De asemenea, orice interdicție legată de insolvența întreprinzătorului ar trebui să înceteze să mai producă efecte cel târziu la expirarea perioadei premergătoare remiterii de datorie.

Pentru a se evita recurgerea abuzivă la procedura de remitere a datoriilor, propunerea de directivă permite statelor membre să deroge de la obligația sus-menționată în anumite cazuri bine definite, în care se apreciază că o astfel de remitere de datorie sau o astfel de perioadă premergătoare remiterii datoriei nu este adecvată.

Discuțiile au arătat că statele membre sprijină, în general, principiul acordării unei remiteri complete de datorie și al anulării tuturor interdicțiilor legate de insolvența debitorului după o perioadă maximă de timp, cu condiția ca debitorul să fi trecut prin procedura de insolvență. Acest lucru este condiționat, desigur, de prevederea unor garanții și a unor limitări suficiente acolo unde este cazul. Este nevoie de discuții suplimentare la nivel tehnic pentru elaborarea acestor garanții și limitări.
